עכו"ם שהוליד בנים והתגייר, ר' יוחנן אומר שפטור ממצוות פרייה ורבייה שכתוב "**לא תוהו בראה לשבת יצרה**" וקיים את יישוב העולם וריש לקיש אומר שגר שהתגייר כקטן שנולד וחייב במצוות פריה ורביה. וכן נחלקו אם לאחר מכן נולד לגר בן נוסף ר' יוחנן אומר שאינו בכור לנחלה משום שאינו נחשב ל'ראשית אונו' וריש לקיש אומר שנחשב לבכור לנחלה שגר שהתגייר כתינוק שנולד. בברייתא כתוב שמי שהיו לו בנים כשהיה עכו"ם והתגייר ונולד לו בן נחשב ל'ראשית אונו' והוא בכור לנחלה, לשיטת ר' יוחנן צריך להסביר שהברייתא כשיטת ר' יוסי הגלילי שסובר שגויה שילדה בנים והתגיירה בנה שנולד לאחר מכן נחשב ל'פטר רחם' ולמדו בכור אב מבכור אם שגם גוי שילד בנים והתגייר בנו שנולד לאחר מכן נחשב ל'ראשית אונו'.

ר' אדא בר אהבה אמר שלוויה שילדה בן בכור פטור מפדיון, ר' פפא הסביר שמדובר שהתעברה מעכו"ם ואפי' למ"ד שהבן ממזר הוא נקרא לוי פסול ופטור מפדיון אבל כהנת שהתעברה מעכו"ם בנה חייב בפדיון משום שאימו נפסלת בתרומה על ידי ביאת עכו"ם, מר בריה דר' יוסף הסביר שמדובר שהתעברה מישראל והוולד הולך אחר האם לעניין פדיון שכתוב "**פטר כל רחם**", במשנה משמע שבן כהנת או לויה פטור מפדיון, מר בריה דר' יוסף מסביר שהתעברה מישראל ור' פפא מסביר שהתעברה מכהן מלוי אבל בן כהנת ולויה שהתעברו מישראל חייבים בפדיון.

כהן שבא על גרושה ונולד לו בן חלל ומת האב, אם מת האב לאחר 30 יום מלידת הבן שהוא זמן שמתחייב בפדיון נחשב כאילו זכה האב בפדיון והורישו לבנו, אבל אם מת האב בתוך 30 יום ללידה ר' חסדא אמר שחייב הבן לפדות עצמו ורבה בר רב הונא אמר שפטור מלתת מעות פדיון לכהן היות ולא יכל לתבוע את אביו שהיה כהן, מעוברת שהתגיירה חייב בנה בפדיון אפילו לשיטת רבה משום שהבן מתחייב מכוח עצמו ולא מכוח אביו שאינו מיוחס אליו.

מי שלא שהתה אחר מיתת בעלה ג' חודשים ונישאת וילדה בן ספק בן 9 לראשון ספק בן 7 לשני, אינו יורש מספק שאינו יודע מי הוא אביו, הנולד אחריו מהאב השני אינו יורש כפול כבכור מספק שמא הוא קדמו, ולא יכולים לכתוב כתב הרשאה אחד לשני שנותן לו את זכותו לגבות במקומו את הבכורה משום שמעולם אף אחד מהם לא זכה בממון בוודאי.

אשה שהפילה שפיר מלא מים או דם או מלא גוונים וכן המפלת כצורת דגים, חגבים שקצים ורמשים, והמפלת עד לאחר 40 יום מזמן שהתעברה אינו נחשב לוולד, והנולד אחריהם נחשב לבכור בין לנחלה ובין לפדיון. וולד שנולד דרך דופן ולאחריו נולד ולד רגיל שניהם אינם נחשבים בכור לא לנחלה ולא לכהן, הראשון אינו בכור לנחלה שכתוב 'וילדו לו' דרך לידה רגילה ואינו בכור לפדיון שכתוב 'פטר רחם' ולא נולד דרך הרחם, השני אינו בכור לנחלה משום שאינו 'ראשית אונו' ואינו בכור לפדיון משום שנולד לפניו בן ובכור לדבר אחד אינו בכור לפדיון. ר' שמעון אומר שהראשון בכור לנחלה שכתוב 'תלד' לרבות כל סוג לידה והשני בכור לפדיון משום שהוא הראשון שיצא דרך הרחם וסובר שבכור לדבר אחד נחשב לבכור.